

§ 164, jfr. Forslagets §§ 274 og 773.

= § 773.

Anm. Ordene: „efter en Parts Begæring“ i § 274 kunne uden Skade udgaa.

§ 165, jfr. Forslagets §§ 284, 1. Stk., og 916, 1. Stk.

= § 284, 1. Stk.

§ 166, jfr. Forslagets §§ 275 og 774.

1ste Stykke som § 275, 1. Stk., med følgende Ændringer og Tilføjelser: I Linie 3 indskydes mellem „Retten“ og „efter“: „i borgerlige Sager“. I Linie 4 indskydes mellem „Begæring“ og „ved Kendelse“: „straks“. I Slutningen af Stykket tilføjes efter „Foranstaltning“: „I Straffesager kan der i samme eller et senere Retsmøde idømmes Vidnet Bøde og Erstatning som foranført, dog at Bøden, hvis Vidnet var indkaldt til Domsforhandling for Nævninger, kan stige til 400 Kr.“

2det Stykke affattes saaledes: „Retten kan derhos — i borgerlige Sager dog kun efter Partens Begæring og kun i Tilfælde af Vidneførsel under Domsforhandling eller af gentagen Udeblivelse — lade et udeblevet Vidne afhente med Magt, og hvis Sagen udsættes, beslutte“ o. s. v. som § 275, 2. Stykke, indtil „sammenlagt“. Derefter tilføjes: „Udgifterne derved afholdes som Delinkventomkostninger“.

3die Stykke = § 275, 3die Stykke.

Anm. I § 275, Lin. 3, staar „før den paagældende Sags Slutning“, i § 774 „før Mødets Slutning“. Det sidste Udtryk er vel valgt med Henblik paa Vidneførsel under Forundersøgelsen. Det er imidlertid ikke ganske korrekt, for saa vidt angaar Domsforhandlingen (jfr. § 916), og den i § 275 brugte Vending lader sig vistnok uden Fare for Misforstaaelse anvende i alle Tilfælde. — Den sidste Sætning i 3die Stykke: „eller kommet til dets Kundskab“ findes ikke i § 774.

§ 167, jfr. Forslagets §§ 276 og 768, 5. Stk.
= § 276.

§ 168 = Forslagets §§ 277 og 772, 3. Stk.

§ 169 = Forslagets §§ 278 og 775.

§ 170, jfr. Forslagets §§ 280 og 776

= § 776 med følgende Rettelser:

I Linie 3 indskydes mellem „eller“ og „af sigtede“: „hvis det er i en Straffesag“.

I Linie 4 indskydes mellem „efter“

og „Rettens Beslutning“: „Parternes Begæring eller“.

I samme Linie indskydes efter „Saadant bør“: „i Straffesager“.

§ 171, jfr. Forslagets §§ 281, 1. Stk., 2. og 3. Pkt. og 3. Stk., 912, 1. og 2. Stk., 284, 2. Stk. og 916, 2. Stk.

1ste Stykke affattes saaledes:

„Naar en Part selv afhører de af ham fremstillede Vidner, kan Modparten, hver Gang Afhørelsen af et Vidne er sluttet, rette Spørgsmaal til det, og Parten kan derefter rette de Spørgsmaal til Vidnet, hvortil Modafhøringen har givet Anledning. Rettens Formand kan tillade Fremsættelse af yderligere Spørgsmaal.“

2. Stk. = § 281, 3. Stk. og 912, 2. Stk.

3. Stk. = § 284, 2. Stk. med følgende Rettelse:

I Linie 2 indskydes efter „en Part“: „(i Straffesager tiltalte)“.

Anm. Da Reglerne om, af hvem Vidner skulle afhøres, i 3die Bog findes spredte paa flere forskellige Steder (§§ 879, 912—15, 972, 3. Stk., 976, 980, 981 og 1002), henstilles det, at de tilsvarende Bestemmelser i §§ 281, 1. Stk., 1. Pkt. og 2. Stk., og 283, 2. Stk. flyttes hen til Kap. 31, se nedenfor.

§ 172 = Forslagets §§ 282 og 777.

§ 173 = Forslagets §§ 283, 1. Stk. og 913, 1. Stk.

§ 174, jfr. Forslagets §§ 287 og 778.

= § 287, dog at der i Stedet for 1ste Punktum sættes følgende:

„Vidneforklaringer skulle bekræftes med Ed, i borgerlige Sager, naar nogen af Parterne forlanger det, i Straffesager som Regel, naar de afgives under Domsforhandling. Finder Retten, at det, hvorom Vidnet er spurgt, allerede er tilstrækkeligt bevist, eller at det er uden væsentlig Betydning for Sagens Afgørelse, hvis det er en borgerlig Sag, eller ganske uden Betydning for tiltaltes Frifindelse eller Domfældelse, hvis det er en Straffesag, bortfalder Bekræftelsen.“

(Hvis Ændringsforslagene Nr. 113 a og 258 a vedtages, indskydes der i Slutningen af 1ste Sætning efter „Ed“: „eller anden højtidelig Forsikring“.

Hvis Ændringsforslagene Nr. 102 og Nr. 257 vedtages, ændres i første Punktum